

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Bötheborgs Allehanda.

Nom d. 7 Febr. För några dagar sedan bekom Venetianska Sändebudet en Courier ifrån sin Republique. Det war en Jägare med återhöns, hwilkas intram bestod af papper, eller en instruction, hwarester han har at rätta sig uti de imellan den hel. Stolen och Republikken uppade stridigheter. = Boktryckaren Calasetti hade ej, som tillförene sades, dedicerat sit Dramatiska arbete til Hertigen af Blou. utom til Hertiginnan; och hade allenast uti de trykte Exemplaren utelämnat ordet Kongl. Någre af Hertigens suite wille med kappslångar öfwertyga honom om willfarelsen, hwilket föregifwes som ordsak til hans afwikande.

London d. 20 och 23 Febr. Fastän det ännu icke är gjordt bekant utom Hofwet, skal man dock för wisso weta, at Hennes Majest Drottningen åter befinner sig i frugtsamt tillstånd. = Administrationen läwer aldrig hafte så starkt motstånd af det så kallade Motstånd, eller Oppositions, Partiet, som uti närwarande Session. En Hjelte har upstådt ibland Folket, som talar med besked: det är den bekante Hr. Fox. D. 20. Febr., då man weste at han skulle hålla sit tal i Underhuset, frödmade så mycket folk tillsammans wid ingången och öfwer alt, at Talemannen måtte gifwa, befallning, at drifwa Folket ut ur Galleriet och tillsuta dörrarne. Hans tal warade en hel tima, och gaf han uti det samma först en afmätning på de obetänksamme steg och författningar, Ministeren under hela kriget taget emot Amerikanerne; sedan föreflog han, at et utskott måtte tillsättas, som utforskay och undersöker ordiakterne til de eländige och olycklige fölgder, Kongl. wapnen hittills haft i Amerika. Ifstillige andre af hans Partie underhödde honom kraftigt, och beskyllade Ministeren, ibland annat för brist på Ricklighet och gäfwor at dirigera Publickens angelägenheter. Lordarne Orsory, Fitzpatrick, Gouvern. Johnson, Hr. Townshend, Hwe. st. Borre ic. höllo härtigt uti med samma påstånde: "ingen kunde wara emot olycks orsakernes undersökande, som önskade krigets lyckliga utgång: ic." Om man ej undersökte orsakerna i början, eller under kriget, wore det förfent sedermera: "Amerikanerne låta sig ej taxera, om man transporterade halwa Tykland öfwer Ocean, för at twinga dem dertil." Ifstillige tro nu fullt och wist, at Colonierne umgå med upsädet, at göra sig aldeles independente af England.

Stifts-Tidningar.

Förslager til Sacellanierne uti Skredswik och Warbergs Landsförsamling, komma den nästkommande 24 April at uti Consistorio uprättas; ansökningsarne böra inlemnas den 17 före kl. 12 föremiddagen.

(Forts. af Anedoterne om Gr. St. Germain, se föreg. Nr.)

Grefwen af St. Germain är född af fattiga föräldrar i Franche-Comté, hwarsföre hon i sin ungdom ej såg annan utkomst än blifwa Jeuit. Uti denna Orden war han 5 år och beklädde med heder en Lärare beställning. Han kom händelsen is at göra bekantskap med en slägtinge af den namnkunnige Prins Eugenius, för hwilken han

upptakte at nöden drifvot honom in i Jesuiter Orden; men at han hade en brinnande lust för Krigs-tjensten. Främlingen, som tokte sig finna både Nödelighet och lust hos denne ynglingen, bestod taga honom med sig och presentera honom för Prins Eugène, som tog emot honom och gaf honom en fördelaktig employ i sin Armee. Denna unga Officeraren gjorde underverk: Efter 2:ne Campagner och sedan Prinsen öfverhopat honom med beröm och wänskap, säger Han til honom: "agadt Eder för-tjenst, och just för den samma, bör jag låta Eder weta, at J hos mig ären utsatt för tusende lefsamheter; och mit råd är at J tagen tjenst i Frankrike, dit min recommendation och höggagning skal följa Eder.

Öfwen hade, som bekant är, förlorat all sin ägendom i Hamburg och bodde på et litet gods i Elfaz. Hans wilkor woro så knappe at han icke hade 20 Louis d'or at gifwa Courtiern, som bragte honom nyheten, hvarsföre han gaf honom sit ur med löfte at efteråt belöna honom mer. Han kom incognito, til Paris uti en Chaise af simplaste slaget, med en enda betjent bak på.

M. h.

Wälmente erinringar wid Lazari af Bethanien tankar angående begrafningar.

Se Götheborgs Alleh. Num. 17. 18.

Ut vilja hafwa Kyrkor och Kyrkogårdar, hälft i Städerne, befriade från de betydliga olägenheter, som Lifens nedfätrande derstädes förordisar, ar både för-nuftigt och Christligt: och tror jag, allenast et sådant förslag blifwer upgifwet, som kan på antändigt sätt och til ändamålet winnande verkställas, at den större, eller Domkyrko församlingen äfwen så snart, som en mindre, lärer samtycka til denna hälsosamma ändringen; så wida det ej lärer kunna nefas, at ju de förnuftig och Christligt tänkande ledamöternes antal behåller sin iig iga proportion, at Tio eller fler, som tänka lika, komma äfwen så lätt öfverens om en sak, som t. ex. tre eller fyra. Likhuset wid Domkyrkan, hvarigenom den första och swåraste olägenheten i Kyrkan undwikes, vittnar i detta mål. Gräfställen i Trädgårdar och Gården kunna de inrätta, som af sådana Landägendomar äro innehafwate; men huru många äro wäl desse emot den öfrige hopen? Och huru är saken dermed hulpen wid Kyrkan, när dock störste delen af Lifens skola der begrafwas? Eller hwart skal den stora mängden, som icke äger en torfwa utom Staden, taga vägen? Wänne til dem, som dylika lägenheter hafwa? Det lärer hwarcken med godo tillåtas, ej eller kunna någon påläggas. Skola då desse Lif läggas hwar som helst i berg och urmarker? Detta tyckes helst i anseende til det i Christenheten så länge öfswade bruket, för mycket stöta anständigheten och den billiga agning, man bör hafwa för en människas aflefwor, som fört en bestedelig wandel, och til äfrentyras warit den Helige Andes tempel; och är det således icke underligt, om allmänheten skulle förkasta et sådant förslag. För at nu både sukkomligen befria Kyrkorna och deras gårdar, samt behålla anständigheten och ej stöta den, som i sin ensaldighet wil, på et skickligt och derill bekwämt gjordt ställe, begrafwa och warda begrafwen; så borde den tjenligaste plan utom Staden, som finnas kunde, derill utsökas och inmurad, antingen för hele Staden samfält, eller at hwar församling singe sit afdelade stycke. Men, efter så när wid Staden, som behöfdes, icke finnes annan, än alt för wät och sant lerjord; så måste nödwändigt den utsedde och omgå dade begrafningsplatsen, eller tillärnade Gudsakren, med 3 til 4 alnars djupt fylla af sand, eller sandmjolla uphögas, hvarigenom man singe en ständigt torr, jämn och wacker plan, och Lifens förwandling eller förrottnelse singe så mycket fortare, då de ej komme ned i den wäta leran, eller äminstone denna bleswe med sanden upblandad. Denne plan borde oc

efter min tanke, wåra så stor, at ingen Graf behöfde å nyo uplaffas, innoh 16 till 20 år wore förlidne, hwarför ock med grafningen för hwarit lit så borde förhållas, at den ena lifsan nedfattes tätt wid den andra (dock behöfde ej den för nedfattas blottas, all äminst om Semnaren) till dess hela platsen på det sättet wore öfwerfaren och upfyld, då åter kunde börjas på det första stället, om man ej funne för nödigt och godt at utwidga platsen. Det stödde wål icke ofta at närmaste anhörlige komme till at ligga bredewid hwarandra; men det kunde ock lätteligen försåttas. Begravnings-ceremonierne kunde beqwämligast i Kyrkan föregå, och sedan Lifsen medelst wagn, eller bår tillfälligen utföras på en wål uppfad och fyld, samt således torr och god wåg. Platsen borde ock wåra med en eller flere brede gångar förfebd och med planterade träd, till det minsta, utomkring, beprydd. Den, som wille hafwa sårlid Graf murad eller öfwerbyggd, kunde sätta den in till, dock utom muren, så, at ingången blefwe på grasplatsen i muren, men huset stode utom den samne.

Detta förslag tyckes wåra sådant, at hwar och en med liten eftertanke kan finna sig der wid. Hwem skulle icke gerna undgå at efter döden wåra sine efterlefwande till last, och så i ro undergå i jorden sin fulla förwändling, utan at dess ben skola lastas, och af hwar som hållt omföras? Och desse förmåner kunna ju medelst inrättande af en sådan begravnings plats winnas. Ehuru icke mycket gammal, ej ellers wål hwar jag kommer at aflägga min hydda, har jag dock redan för flere år tillbaka gjort den anstalt, at den icke skal i någon af denne Stadens Kyrkor eller Kyrkogårdar nedläggas.

Götheborgsbo.

Sistledne Söndag, eller den 10 dennes, kl. half 12 föremiddagen affonnade, efter några dagars sjukdom, Directeuren wid Gamla Ostindiska Compagniet, och Commendeuren af Kongl. Wåsa Orden, samt Ledamoten af Kongl. Swenska Wett. Academien och af Kongl. Na.riettiska Sällskapet i Stockholm, Herr Niclas Sahlgren. Han föddes d. 29 Martii 1701 i Götheborg. Fadren war Rådmannen i Götheborg, Nils Persson Sahlgren, Modren, Sara Hervey. Han uppfostrades, efter Fadrens död, hos sin Fru Moder, och gorde början till sin underwisning i Götheborgs Trivial Schola, till år 1718, då han sändes till Forburg, beläget wid Haag i Holland, der han sattes i en fransk Schola. År 1719 kom han på et Köpmans Conter i Amsterdams hos Herrar van Dierzen och Schröder, hwaråst han förblef till 1724, då han, tillika med framledne Commerce-Råd. och R. af Kongl. N. D. A. Miströmer, öfwer Hamburg och Stralsund, kom till Swerige, och reste sedan, i sällskap med samma Herre, emot 2 års tid, at noga be'e och känna Fäderneslandet. 1726, wid slutet af året, reste han till London, och söljande Sommar besökte alla Handelsstäder på Norra och Södra sidan af England, förblef öfwer wintren i London. År 1728, om wåren, reste han öfwer till Frankrike, derifrån tillbaka till England och om hösten till Holland, sedan genom Hamburg och Dannemark till Swerige. År 1729 etablerade han sig i Götheborg, hwaråst han ifrån den tiden idkat handel. Straxt derpå waldes han till Directeur wid et Swenskt West-Indiskt Compagnie, som kort derefter uphåfdes. År 1732, waldes till Directeur wid Gamla Ostindiska Compagniet. År 1772, gjorde Herr Directeuren första inrättningen till et Barnhus, till hvarfrets ewärdeliga understöd insattes i Banquet 100,000 Dal. Emne, utom det, at till detta Barnhus faller inkomsten af Saterjet i Stad, beläget i en fjerdedel mil ifrån Allingeås, på hwaris ågor afwen detta Barnhus beagnt at byggas; Första Grundstenen lades 1772, den 29 Maj, på wår Store Konungs Wåsa Krönings Dag. På samma dag blef Han ock i wåder utnämnd Commendeur

af Kongl. Wasa Orden. Samma år skänk'e han til Kongl. Swenska Wetenskaps Academiën en summa af 50,000 Dal. Samt, at af räknan derföre utdela årlige prämier för täflings-ämnen, rörande Landt-hushållningen: detta är waldes han äfwen til denna Academiens ledamot. År 1745 gift med Groshandlaren i Stockholm, Claes Wittmacks doter, Jungfru U. M. Wittmack. Hon dog året der å och lemnade honom en doter, U. M. Sablgren, sedermera gift med Groshandlaren i Göteborg, Herr Aug. Alströmer. År 1747 blef han andra gången gift med Handelsmannens i Stockholm, Herr Wilh. Grubbs doter, Jungfru Cath. Christ. Grubb, som afled den 3 April 1772. I detta senare gifte hade han en enda doter, gift med Cancellie Rådet, Hr. Claes Alströmer. Denne Hederzman dog i en ålder af inemot 75 år, ålskad, förög och saknad, ej endast af anhörige och wänner, men äfwen af Fäderneslandet. Man wet ej, at någon privat Man i Sverige före honom upoff at så mycket af sin ägendom åt det almåna; at förtiga alla de wälgeringar, som han bewisat emot fattige, trycke och nödblidande. Det förkludes, at, utom de dispositioner, som redan äro bekante, han äfwen uti sin Testamentsartika Författning förordnat flere betydelige Summor til Publicke inrättningar och enskilt understödd. Man tör nästan föräkta, at han war den förmögaste Man i Riser; En Man, som förwårswat sin ägendom, ej på Landsmåns befohnad, utan genom Utländsk Commisions-handel, och i synnerhet genom utteppning af Ostindiske waror. Det wore wist at öfsta, det åtminstone hwart Seculum kunde i Sverige upwisa en Sablgrens life.

Windens förändring. Den 8 war winden Östlig med frost, d. 9 Syblig med snö och tåwäder, d. 10 och 11 Östlig med tåwäder.

Wexel-Cours d. 5 Martii.

London	72	=	=	=	Dal. Rmt.
Hamburg	69	en	strededel	=	Mark Rmt.
Amsterd.	65	en	strededel	=	Mark Rmt.

Rundgörelser.

Som Direction wid den här i Staden warande Enke-och Pupill-Cassa utsebt d. 1 nästkommande April til första ordenteliga Sammantomsten för innewarande år 1776; Allså warda Samtel. Cassans ledamöter härigenom anmodade, at samma dag kl. 10 förmiddagen, uppå Rådhus Källaren och wanliga rummet sammantreda til Qwartalens och försallne Interensens betalande m. m.; då och de som i Cassan wilja deltaga, kunna sig likaledes anmäla.

Uti Tull-huset utom Drottninge vorten, blifwer nästkommande Torsdag, som är d. 14 Martii offentlig Auction hållen uppå Silfwer, Tenn, Koppar, Messing, och Jernsaker, Sång och Lin-kläder samt Meubler och Husgeråd.

Skulle någon åstunda twänne goda mjölkekor, af hwilka den ena kommer at kalswa nästkommande Maii månad, och den andra til Michaelis; erhålles underrättelse hwaråst desse kreatur finnas til köps hos Utgifswaren.

Hos Boktr. Wahlström finnes ännu Exemplar, af Stockholms Stats och Hof-Calender, til utsatte priser.

Utur et hus på stora Hamnegatan blef förleden Onsdags bortskulet siu alnar violet Cartun med Couleurda blommor, 7 qvarter bredt; den som detta tillräcta skaffar har at undsä nbjaktig wedergällning; skulle det wara pantsatt, wil ägaren det igentlösa.

No 22 utkommer nästkommande Fredag eller Lördag.